

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

snitstal — giver noget Grundlag for det ærede Medlems stærke Beskyldninger mod Statsbanerne for Overanstrengelse af Lokomotivpersonalet.

Det ærede Medlem paastod dernæst, at Antallet af Ulykkestilfælde blandt Personalet er steget i Løbet af de sidste Aar. Antallet af Dødsfald, der er forefaldet som Følge af Tilskadekomst inden for Statsbanernes Personale i de sidste 5 Aar, er følgende: i 1933—34, altsaa det sidste Aar, 8, i 1932—33 8, 1931—32 5, 1930—31 12 og 1929—30 12; Antallet af Tilskadekomster med Arbejdsudygtighed ud over 13 Uger var i de samme 5 Aar, altsaa regnet tilbage fra 1933—34: 61, 35, 72, 77 og 74. Det vil saaledes ses, at Tallene saa langt fra at være i Stigning snarere har en faldende Tendens.

Paa Baggrund af disse Oplysninger kommer vi altsaa til Artiklen, skrevet af Lokomotivfører Hammer, ikke Haman, som jeg tror det ærede Medlem udtalte det — det er maaske en russisk Benævnelse for det gode gamle Navn Hammer —, altsaa denne Artikel, gengivet i Dagspressen om Ulykkerne, der nu kommer som Skud for Boven, om Døds-signalerne, om Overanstrengelse af Lokomotivmændene o. s. v.

Vi har i Almindelig Instruks for Statsbanernes Tjenestemænd om Tavshedspligt, som naturligt er, bl. a. Forbud mod at offentliggøre indre tjenstlige Forhold og da navnlig saadanne, der kan virke skadeligt for Tilliden mellem Banerne og deres Kunder. Generaldirektøren har fundet denne Instruks saa alvorligt tilsidesat, at han har idømt Lokomotivføreren, efter at denne havde erkendt, at Artiklerne stammede fra hans Haand, en Bøde paa en halv Maanedes Løn. Jeg maa for mit Vedkommende udtale, at jeg betragter det som en meget alvorlig Forseelse offentligt at bringe sin Etat i Miskredit, og at jeg ganske staar bag ved, hvad der i saa Henseende er sket. Hvad en saadan Aabenmundethed som Hammers vilde have kostet ham i Sovjetstaten, kan jeg kun gætte mig til.

Jeg skal derefter forlade det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen og gaa over til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Klager over Statsbanernes Rutebiltrafik. I Anledning af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Bemærkning skal jeg sige, at ved Overtagelse af Omnibusruterne har Statsbanerne i alle Tilfælde overtaget det af den paagældende Rute benyttede Materiel efter en kulant Vurdering af dets virkelige Værdi;

derimod er der ikke ydet nogen Godtgørelse, Good-will, for Overtagelsen af Koncessionen, hvilket er i Overensstemmelse med et Cirkulære, jeg allerede i 1929 sendte til Amtmændene, og hvori jeg advarede mod en saadan paabegyndt Overkapitalisering af Automobilruterne. De hidtidige Indehavere af Ruterne har Statsbanerne som Regel givet Beskæftigelse som stedlige Ledere, og kun, hvor der har været flere Indehavere af samme Rute, eller hvor man ikke har ment, at den paagældende var egnet til Lederstilling, har Statsbanerne tilbudt tidligere Indehavere Ansættelse som Chauffører. I øvrigt er der ved Overtagelserne i videst muligt Omfang givet Beskæftigelse til det ved Ruterne tjenstgørende Personale.

Som bekendt har Statsbanerne — det blev bekendt paa et meget tidligt Tidspunkt — kun ønsket at overtage ca. 10 pCt. af Personrutebilerne her i Landet, nemlig dem, der forbinder Byer, mellem hvilke der er Jernbane, og denne Foranstaltning maa jeg anse for ubetinget rigtig. Der er ikke for disse Ruters Vedkommende Tale om, at det private Initiativ med personlig Opofrelse har oparbejdet en ny Rute, som Statsbanerne derefter kommer og tager fra dem, saaledes som det blev fremstillet i en Artikel, jeg tror, det var den 5. d. M., i „Berlingske Tidende“. Der er her taget Trafik bort fra de eksisterende Jernbaneruter; Rutebilerne har her skummet Fløden af Befordringen til Skade for de paagældende Baner, og man kan ikke lade private skære saa meget bort af Trafikken, som de finder fordelagtigt, og saa overlade det offentlige Pligten til at besørge Resten, som Regel den mindre værdifulde Part.

Hvad angaar Forbindelsen med Grenaa — Hundested-Færgen, om hvilken man vistnok kan sige, at den fortrinsvis lever paa den Reklame, at man hævder, at Statsbanerne vil den til Livs, var Forholdet det, at Færgens Bestyrelse handlede paa tværs af en med Statsbanernes Generaldirektør truffen Aftale, hvad der i høj Grad forsinkede en Ordning. Ikke desto mindre blev der indlagt og køres der stadig særlige Ture mellem Randers og Grenaa, skønt disse Ture har været og stadig er tabgivende for Statsbanerne. Hvad Lastbilkørselen via Grenaa—Hundested angaar, er Forholdet det, at der her er paabegyndt Kørsler, som ikke er tilladelige efter den gældende Omnibus- og Fragtmandslov. Det er saavel Politiets som Ministeriets Pligt at paase Overholdelsen af den gældende Lovgivning ogsaa paa dette Omraade, og det kan formentlig